

Сьогодні Тернопільщина буде прощатися з військовим Олександром Михайловським

02 квітня 2022

Сьогодні Тернопільщина буде прощатися з військовим Олександром Михайловським.

Об 11:30 відбудеться зустріч героя в селі Почапінці біля церкви Святого Онуфрія.

Поховають Олександра в селі Забойки. Похорон о 14:00.

Олександр народився в місті Гайсин на Вінничині.

З початком бойових дій на сході України в 2014 році вступив до лав збройних сил.

Служив разом із нашим земляком Андрієм Капчуром.

У січні 2015 у бою під Дебальцевим Андрій загинув.

Олександра тоді ворожа куля обминула. Указом президента його було нагороджено Орденом «За мужність» III ступеня.

У 2016 Олександр одружився з сестрою свого побратима Мар'яною Капчур.

А вже в 2017 знову уклав контракт і пішов захищати нашу Батьківщину.

14 березня велике горе знову прийшло в родину Капчурів - Олександр Михайловський загинув у боротьбі з російськими окупантами поблизу містечка Золоте в Луганській області.

Без батька залишилася маленька донечка.

<https://ternopoliany.te.ua/zhittya/68477-sohodni-ternopilshchyna-bude-proshchatysia-z-viiskovym-oleksandrom-mykhailovskym>

На Тернопільщині попрощалися із бійцем Олександром Михайловським

2 квітня, 15:52

У селі Забойки Підгороднянської громади попрощалися з бійцем Олександром Михайловським. Він загинув поблизу містечка Золоте в Луганській області. Про це Суспільному повідомила староста села Забойки Христина Безкоровайна.

За її словами, попрощатися з воїном прийшли рідні, друзі та побратими.

Із загибим прийшли попрощатися місцеві жителі

Прощалися з Олександром його рідні сестри – Ольга та Олена.

"Був у дитинстві дуже гарним і чуйним, слухняним сином. Одне, що він рано втратив батька, лишився напівсиротою. Вчився, любив друзів завжди, за них заступався. І в 2014 році пішов, його не призивали, він пішов сам, добровільно, пішов захищати Україну. Це було, видно, його покликання. Не боявся, закривав своїми плечима. В 2014 році половину хлопців він врятував, вивіз", – каже сестра загиблого Олена Ткач.

Сестри загиблого бійця

"Найкращий був. Ми його виростили, вибавили. Я найстарша, на 14 років старша", – розповіла Ольга Стасюк.

Прощання з бійцем Олександром Михайловським

Олександр Михайловський родом з Вінничини.

Прощання із загиблим бійцем

Чоловік з 2014 року брав участь у російсько-українській війні, воював за Дебальцеве.

Представники духовенства

"Він служив разом із бійцем із Забойок Андрієм Капчуром. У 2015 році Андрій загинув поблизу Санжарівки на Донеччині. Олександр у тому бою вижив і в лютому 2015 року його нагородили орденом "За мужність" III ступеня", – розповіла Христина Безкоровайна.

Люди йшли з прапорами

"У 2016 році боєць отримав медаль "За оборону м. Дебальцеве". Того ж року чоловік одружився з сестрою загиблого Андрія Капчура – Мар'яною", – каже жінка.

Процесія селом

У 2017 році Олександр Михайловський знову підписав контракт на службу в ЗСУ.

Побратими несуть тіло загиблого бійця

Боєць загинув 14 березня.

Портрет загиблого бійця

У військового залишилася дружина та дочка.

Наталія Ташматова

"Я пам'ятаю Олександра ще з того часу, як загинув Андрій. Мій син Тарас їздив забирати тіло. Олександр був його побратим і знаю точно, що вони були в одному БТР. І коли Андрій зіскочив з БТРу, хотів врятувати свого побратима – Олександру вдалося врятуватися, а тепер – він віддав життя за Україну. Залишив молоду дружину Мар'янку і маленьку донечку Женічку, якій навіть немає два роки. Мусимо пам'ятати, Слава Героям і вічна йому світла пам'ять", – розповіла сусідка загиблого Наталія Ташматова.

Нагороди загиблого бійця

Поховали Олександра Михайловського біля Андрія Капчура – брата його дружини на місцевому цвинтарі.

Попрощалися із бійцем Олександром Михайловським всією громадою

Похорон Олександра Михайловського

На цвинтарі

Двоюрідна сестра загиблого військовослужбовця Олександра Коваль-Михайловська каже, Олександр йти у бій не боявся.

"Ми сьогодні похоронили мого брата, воїна – справжнього воїна. Він був таким сміливим – такі, як вони зараз всі там, на передовій. Один з них, який залишиться назавжди з нами. Його донечка буде його пам'ятати, ми їй розкажемо. Вся Україна буде його пам'ятати, не тільки ми. І наші вороги будуть знати. Весь світ буде це знати і бачити", – розповіла жінка.

Олександра Коваль-Михайловська

"Саша був дуже сильним. Щоб він плакав – ніколи такого не бачила. Він завжди приходив звідти, з того пекла, тільки одні рідні знають, яким він був звідти. Дуже важко говорити. Але все одно – ми будемо жити далі, боротися, ми на своїй землі, і ніхто сюди більше не прийде чужий", – каже Олександра Коваль-Михайловська.

Могили загиблих бійців

Дружину загиблого підтримували близькі

У Забойках похоронили бійця Олександра Михайловського

<https://suspilne.media/224856-na-ternopilsini-poprosalisa-iz-viiskovosluzbovcem-olegom-urcikom/>

Спочатку втратила брата, а потім чоловіка: на Тернопільщині попрощались із захисником України

Олександр Михайловському було 34 роки. І тепер він пішов на небо до найкращого друга Андрія, тепер навіть їхні могили будуть поруч. У Забойках, що поблизу Тернополя, 2 квітня прощаються із Героєм Олександром Михайловським.

Олександр Михайловський народився в місті Гайсин на Вінничині 9 жовтня 1987 р. З початком бойових дій на сході України в 2014 році вступив до лав Збройних сил України. — Служив разом із нашим земляком Андрієм Капчуром. У січні 2015 р. у бою під Дебальцевим Андрій загинув. Олександра тоді ворожа куля обминула. Указом президента його було нагороджено Орденом «За мужність» III ступеня, — розповів голова Підгородянської ОТГ Сергій Чапрак. Саме Сашко привіз додому для поховання тіло побратима і друга Андрія. Тоді ж і познайомився із його сестрою. Молоді люди почали спілкуватись, а через рік одружились. Сашко прийшов за зятя у Забойки.

А вже в 2017 р. знову уклав контракт і пішов захищати нашу Батьківщину, — розповів Сергій Чапрак. — 14 березня велике горе знову прийшло в родину Капчурів - старший солдат, водій-механік Олександр Михайловський загинув у боротьбі з російськими окупантами поблизу містечка Золоте в Луганській області.

Відколи уклав контракт із ЗСУ, Олександр Михайловський майже весь час був на сході України, розповіла Христина Безкоровайна, староста с. Забойки. Батьків Сашка вже немає на цьому світі, є лише дві сестри — Олена та Оля. А тут, на Тернопільщині, де останні роки проживав Олександр, залишились дружина Мар'яна та донечка Євгенія, якій у квітні виповниться лишень рік і 9 місяців.

"Коли я востаннє з ним спілкувалась, просила, «Саш, може залишишся», — пригадує староста. — А він мені тоді відповів: «Ні, там всі мої, і я там маю бути». Тепер така біда в родині... З Мар'яниної родини з початком війни пішли воювати ще четверо хлопців. А Сашко вже повернувся додому — назавжди. Це була надзвичайно добра і щира людина. Ввічливий, завжди привітний і дуже добрий", — згадує Христина Безкоровайна.

"Востаннє він дзвонив до дружини 14 березня. Як ми згодом дізнались, саме 14-го Саші не стало. Попередньо нам сказали, що тіло не знайдене. Потім дізнались, що його знайшли, коли тіло Саші було вже в Дніпрі. І лише зараз він повертається додому. Майже через три тижні. Ми як зможемо підтримаємо родину. Але хто в цьому може зарадити, коли тут така біда", - каже жінка.